

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

J. Noord op vergadering:

FRISSERE AANPAK van strijd tegen kwakzalverij

OP DE IN hotel Noord-Brabant te Utrecht gehouden ledenvergadering van de Vereniging tegen de Kwakzalverij heeft het bestuurslid, de heer J. Noord een korte inleiding gehouden over de reorganisatie van de vereniging naar buiten. Men stelt zich een frissere aanpak voor, wil de financiële middelen versterken en wil komen tot het inrichten van een documentatiecentrum. Ook zal aan de „public relations” (als goede Nederlandse term hiervoor geldt „reputatie-behartiging”) worden gedacht. De dagbladen zullen geregeld op de hoogte worden gehouden van de activiteiten van de vereniging en van haar standpunt in actuele kwesties. Door middel van een typografisch goed verzorgd jaarverslag wil men zich ook richten tot de niet-aangesloten artsen, tandartsen en dierenartsen in den lande.

Een van de aanwezige leden, de heer Uiterdijk, pleitte voor contacten met studentenverenigingen. Een ander lid, de heer J. J. P. van Batenburg wilde goodwill kweken bij intellectuelen, buiten de kring van medici, farmaceuten, enz.

De voorzitter, de heer A. P. N. de Groot, wees nog eens op het gebrek aan handhaving van de wet van 1865 op het uitoefenen van de geneeskunst. De wet is nog nooit serieus nageleefd.

De heer J. E. Buiten (bestuurslid): Wat is de oorzaak daarvan?

De heer Uiterdijk: De wet, zegt men, leeft niet in het volk.

Dokter De Groot: Als de wet was uitgevoerd, het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst stipt was vervolgd, was iedereen zich de strafbaarheid daarvan wel bewust geweest!

De heer Buiten: Waar schuilt de weerstand?

De heer De Groot: Als inspecteur van de volksgezondheid krijg je geen

rechercheurs ter beschikking om strafbare feiten op te sporen. De hoofdspectie blijkt er dan niet veel voor te voelen. Er is onvoldoende begrip bij de ambtenaren. Plannen worden in de lade gelegd.

De vergadering besloot voorts nog niet over te gaan tot contributieverhoging. In de reorganisatiecommissie zullen zowel de heer Uiterdijk als de heer Van Batenburg zitting nemen.

Op desbetreffende vragen deelde de voorzitter mede, dat de naam van de vereniging nog altijd is „Vereniging tegen de Kwakzalverij”. Eerst wanneer de nieuwe statuten koninklijke goedkeuring hebben gekregen zal de nieuwe naam „Vereniging ter bestrijding van de Kwakzalverij” worden gebruikt.

J.W. Gosker in bestuur

DE BEKENDE STRIJDER tegen bedriegerijen met het etiket „paranormaal”, de Arnhemse inspecteur van politie, de heer J. W. Gosker, maakt sedert kort deel uit van het bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij. De Vereniging hoopt te profiteren van zijn grote kennis van zaken en zijn grote werkkraft. De heer Gosker werd bij enkele candidaatsstelling benoemd in de vacature, indertijd ontstaan door het overlijden van een ander bekwaam politiemann, oud-commissaris H. Dijkstra, die zich in de hoofdstad een grote naam had verworven bij het bestrijden van zwendelaffaires.

De periodiek aftredende bestuursleden mr. J. D. van den Berg te Velp en de heer M. Paulissen te Voorburg werden herkozen.

Croiset faalde

GERARD CROISET, DE paragnost uit Utrecht, is volgens persberichten op 12 nov. uit Sydney vertrokken naar Bogotá in Columbia. Hij was teleurgesteld, dat hij niet in staat was positief de plaats aan te wijzen waar men drie kinderen uit Adelaide zou kunnen vinden. Hij was om het raadsel van de verdwijning op te lossen uitgenodigd naar Australië te komen.

Croiset heeft gezegd te geloven dat hun lijkes onder een onlangs in een pakhuis in de buurt van Adelaide gelegde cementen vloer liggen.

Op het vliegveld van Sydney verklaarde Croiset dat zijn driedaagse speurtocht zenuwslopend is geweest. Ik ben van streek door mijn gebrek aan succes. Ik wilde dat ik meer had kunnen doen, zei hij. De opgewondenheid die hij sinds zijn aankomst had ondervonden had volgens Croiset zijn vermogen om te „zien” aangetast. Hij gelooft niet dat de kinderen vermoord zijn. Het enkele maanden geleden gebouwde pakhuis staat op de plaats waar vroeger een vervallen steenbakkerij heeft gestaan.

Croiset hoopt in Bogotá een, zoals hij het noemde „familietragedie” op te lossen. Hij wilde hierover niet uitweiden.

Bezwaren tegen

„Opus 13”

OP DE LEDENVERGADERING te Utrecht van de Vereniging tegen de Kwakzalverij is bezwaar gemaakt tegen de uitzending van de Varatelevisie, „Opus 13” getiteld en gepresenteerd door de goochelaar Fred Kaps. Tijdens de eerste uitzending begin november heeft Fred Kaps zich namelijk iets laten ontvallen van „paranormaal”. In het bijzonder de „zwevende tafel” werd het voorwerp van allerlei beschouwingen in dagbladen,

VERVOLG OP BLZ. 2

HOE ZET IK MIJN BED OM BETER TE WORDEN?

IN HET SUPPLEMENT van het Algemeen Handelsblad is op 5 en op 12 november een discussie gevoerd tussen de redacteur wetenschappen, de heer S. A. Leeftang, en de medisch medewerker van het blad. De heer Leeftang had o.a. gepleit voor medici, die een ongewone behandelingswijze toepassen. Hij noemde met name de vermageringskuur van de Amerikaanse arts Simeons, die een streng dieet met inspuitingen van placentair-hormoon voorschrijft. Het bewijs van de werking van dit hormoon is nog niet geleverd.

Aan de kanttekeningen van de medische medewerker ontleen wij nog het volgende. Er zijn, zo schrijft hij — en ik laat de besproken vermageringskuur nu uitdrukkelijk even buiten beschouwing — altijd wel artsen, die „eigen behandelingswijzen erop nahouden. Soms gaat het om een eigen vinding, maar dan valt het op, dat hun methode zelden voor één bepaalde afwijking wordt aanbevolen: nee — er is van alles en nog wat mee te genezen, er is iets revolutionairs ontdekt. Zo zou

Bezwaren tegen „Opus 13”

— VERVOLG VAN BLZ. 1 —

als zou er op dit terrein toch iets zijn, dat...

Maar het was (ja, óók deze zwerende tafel) niets anders dan hele knappe goochelarij van de goochelaar Berglas. Het bezwaar van de Vereniging tegen de Kwakzalverij is, dat zulks niet nadrukkelijk naar voren is gekomen tijdens, voor of na de uitzending van „Opus 13”. Bij de tweede uitzending van „Opus 13” op 26 november is dit wel degelijk gebeurd. De heer Kaps heeft zich toen ook zorgvuldig onthouden van een aankondiging als zouden er paranormale voorvallen worden getoond „Toegepaste psychologie”, noemde hij het thans.

De heer De Groot zeide: „Het ernstige gevaar tegen deze uitzending is niet, dat goocheltrucs worden getoond, maar dat niet duidelijk er bij wordt gezegd: Dit is nep. De geestelijke volksgezondheid wordt door deze nalatigheid bedreigd. Wij eisen,” aldus nog steeds onze voorzitter, „dat het onnadenkende publiek behoorlijk wordt ingelicht, dat hier van boerenbedrog sprake is. Er zijn mensen, die na het zien van zoiets denken: er is iets...”

licht vele soorten ziekten wegvagen; de stand van het bed zou de beslapers van alle ongemakken afhelpen en hun eigenlijk het eeuwige leven moeten geven en zo kan ik wel doorgaan. Een zekere dr. Samuels „geneest” nog altijd „kanker” al mag hij zelf geen praktijk uitoefenen. Maar de diagnose mag niet met behulp van een biopsie worden gesteld — dan zou men de patiënten

KWAKZALVERS ONDER ARTSEN

schaden. De laatste tijd is nogal geschreven over een middel, dat vaatziekten zou genezen. (Namelijk Vasolastine. Zie ook het Maandblad tegen de Kwakzalverij, september 1966 — red. Maandblad). Een objectief onderzoek kon de geclaimde werking nooit vaststellen; maar de verdedigers van het spul zeggen, dat zo'n onderzoek alleen resultaten kan opleveren, als hun normen worden aangelegd.

Misschien is het psychologisch verklaarbaar, dat het nog wel eens dezelfde dokters zijn die verschillende ongewone behandelingen toepassen. Celtherapeuten staan soms nogal positief tegenover de pogingen om met H3 volgens Aslan de ouderdom te weren. Misschien is voor hen de kuur volgens Simeons ook eerder aanvaardbaar dan voor mij.

OM HET KORT te maken, vervolgt de bedoelde medische medewerker: het lijkt me volkomen ondoenlijk om elke „eigen” therapie te laten testen door een onpartijdige commissie. De eis, dat de uitvinders dan maar eerst met een gecontroleerd bewijs moeten komen vind ik reëel. Waar blijven we als elke bewering door een onderzoek op niet-waar-zijn moet worden onderzocht? Verhalen, alleen gestaafd door foto's en bevestigingen van patiënten zijn van nul en gener waarde. Ik twijfel bijvoorbeeld niet aan de successen van dr. Simeons. Maar hij is overtuigd van de rol, die placentair hormoon hierbij speelt. Ik neig er toe wel aan het spuitje maar niet aan de inhoud daarvan te geloven.

Nog één opmerking over de kwakzalvers. Hoewel ik, zoals ik al zei, geloof in de goede trouw van de meeste artsen, die „ongewone” methoden volgen, blijft helaas het feit bestaan, dat er onder de artsen kwakzalvers voorkomen of onder de kwakzalvers artsen als u dat liever wilt. En alweer helaas zijn juist zij het, die graag pronken met

publikaties welke in het buitenland een grond van wetenschappelijkheid hebben verworven.

De praktijken van zulke lieden leggen hun vaak geen windeieren. Uitkijken is wel de boodschap — ik zag in mijn omgeving te veel narigheid, veroorzaakt door een „collega”, die werkte volgens Samuels, Aslan en wat al niet meer, besluit de medische medewerker van het Algemeen Handelsblad.

Zorg en bescherming

IN ONS VORIG nummer maakten wij melding van de splitsing van het directoraat-generaal van de volksgezondheid van het ministerie van sociale zaken en volksgezondheid in twee directoraten-generaal. Het ene omvat de gezondheidszorg, het andere de gezondheidsbescherming.

Wat valt nu onder het directoraat-generaal voor de gezondheidszorg, waarvan dr. R. J. H. Kruisinga aan het hoofd staat?

Het zijn:

intra- en extra-murale gezondheidszorg;
medische beroepen en -opleidingen;
geestelijke volksgezondheid;
revalidatie.

Onder gezondheidsbescherming (directeur-generaal dr. J. Spaander) vallen:

milieu-hygiëne;
toezicht op geneesmiddelen en levensmiddelen;
kernenergie en stralenbescherming.

Onder het ministerie ressorteren voorts de volgende instellingen: de rijksinstituten voor de volksgezondheid (Bilthoven-Utrecht), voor de Drinkwatervoorziening (Den Haag), voor Geneesmiddelenonderzoek (Leiden), de Rijkskweekschool voor Voedvrouwen te Rotterdam en de Rijkspsychiatrische inrichtingen te Eindhoven en Grave.

BEGROTING 1967

De op de ledenvergadering van 26 november j.l. goedgekeurde begroting 1967 van de Vereniging tegen de Kwakzalverij ziet er als volgt uit:

	Uitgaven	Inkomsten
Contributies		f 7.500,—
Abonnementen		„ 500,—
Rente		„ 500,—
Maandblad	f 6.000,—	
Kleine kosten	„ 50,—	
Vergaderingen	„ 500,—	
Secretariaat	„ 500,—	
Reorganisatie	„ 1.000,—	
Incassokosten	„ 100,—	
Onvoorziën	„ 500,—	
Saldo		„ 150,—
	f 8.650,—	f 8.650,—

Mevr. Timmerman gaat in trance

ONLANGS GAF L. RHIJNSBURGER in De Typhoon (Zaandam) een verslag van „een avondje bij spiritisten in Wormerveer”. Wormerveer — ja zelfs in de nuchtere Zaanstreek wordt dit voor de geestelijke volksgezondheid zo gevaarlijke spel beoefend. Een „spel” overigens dat op navrante wijze getuigt van de intrinsieke eenzaamheid van de mens. En deze overweging beneemt ons toch wel enigmatische de lust om ons te vermaken met deze spiritische vertoning.

HIER VOLGT HET RELAAS IN „DE TYPHOON”. Plaats van handeling: „Het eigen gebouw” aan de Wandelweg in Wormerveer. Zestig, voor het grootste deel vrouwelijke, leden van de plaatselijke afdeling van de Ned. Vereniging van Spiritisten, bijeen ter gelegenheid van Allerzielen, volgen gespannen de verrichtingen van de 71-jarige mevrouw Timmerman-Kat uit Zaandam. Zij is na een korte meditatie in „trance” gegaan. Van een stelling een tuil met bloemen pakkend, vraagt ze: „Van wie is deze ruiker?” Een der dames steekt haar hand op.

MEVROUW TIMMERMAN:

„Dit vaasje is uit liefde voor allen neergezet, zeker?”

De andere vrouw knikt instemmend.

„Maar toch wel speciaal voor één persoon, is het niet?”

Opnieuw knikt de ander instemmend.

„Voor iemand die zeker nog niet lang „over” is.

„Mijn moeder is pas heel kort „over,” antwoordt de vrouw.

„Uw moeder is afgehaald,” zegt zij, „door ‘n manspersoon. Kunt u dat plaatsen? Het is al een wat oudere man. Kunt u dat plaatsen?”

De aangesprokene knikt: „Dat is denk ik mijn vader,” zegt ze.

„Uw ouders hebben een sterke uitstraling, maar u bent ook goed. Uw uitstraling is goed,” aldus mevrouw Timmerman. „Ik zal u eens wat zeggen,” vervolgt ze, „u moet dit bosje bloemen delen. Heeft u een foto van uw moeder? En van uw vader ook? Dan moet u bij elke foto enkele van deze bloemen in een vaasje zetten. Zult u daar goed aan denken, als u thuis komt?”

Terwijl ze zich al bukt om een ander vaasje bloemen te pakken, gaat ze plotseling weer rechtop staan en zegt: „Uw moeder zegt ook nog, dat u de harte-lijke groeten moet hebben.”

Zo pakt mevrouw Timmerman het ene vaasje na het andere en zegt telkens weer namen van andere personen tegen mensen, die het vaasje voor in de zaal hebben geplaatst. Soms onderbreekt zij even en vraagt in het algemeen aan de aanwezigen, of hun de naam van Marie, of Alie of Dirk iets zegt.

Een enkele maal gaat er een geroezemoes op als mevrouw Timmerman iets treffends „ziet” of „hoort.” Zo vraagt zij aan een van de vrouwen of

zij de naam Anna kan „plaatsen”. De aangesprokene vrouw blijkt zelf Anna te heten. Even later vraagt zij weer of zij ook de naam Jacob kan „plaatsen”. Jacob blijkt de naam van haar echtgenoot te zijn, van wie mevrouw Timmerman kennelijk terecht — te oordelen naar de reactie van de andere vrouw — zegt dat hij niets voelde voor bijeenkomsten als deze.

ALS ONGEVEER DE helft van het aantal geplaatste bosje bloemen van de stelling gehaald is, waarschuwt een der aanwezigen dat het tijd is om op te houden. Mevrouw Timmerman houdt vrijwel onmiddellijk op. Nadat zij zich eerst nog met de hand over haar slaap heeft gewreven, kondigde zij aan dat op 21 november een Zaanse avond gehouden zal worden, waarvoor afdeling Wormerveer ook uitgenodigd is. Tot slot laat de voorzitter Lied 136 „Als het laatste uur zal komen” zingen.

Na afloop geeft iedereen iedereen een hand en babbelt men nog wat na. Een dame vertelt ons, dat mevrouw Timmerman reeds 71 jaar is en nog elke ochtend op de fiets stapt om naar het zwembad te gaan. Tijdens het gesprek blijkt dat deze dame zich eveneens min of meer beschouwt als „medium”. Ook zij had meermalen ervaren, dat zij helderziende was. Zij was dan ook daardoor in contact gekomen met de spiritisten, hoewel zij verklaarde geen echte spiritiste te kunnen zijn. „Ik twijfel nog al eens aan de echtheid van wat er allemaal plaats vindt,” zegt ze.

De heer Rhijnsburger haalt in zijn artikel hierna nog iets aan uit het boek van prof. dr. W. H. C. Tenhaeff, over „Het Spiritisme,” waarin deze vaststelt, dat het optreden van het merendeel van de zogenaamde mediums, de trance-sprekers te verklaren is door normale natuurverschijnselen, door normale „bezetenheid”, zoals prof. Tenhaeff meermalen bij zijn studie en proefnemingen heeft ervaren.

De 200 aanwezigen waren sprakeloos

TIJDENS DE JAARLIJKSE gezamenlijke vergadering van de Plattelandsvrouwen uit Doniawerstal en Joure in „De Brug” te Joure, hebben de ruim 200 aanwezige dames een goede les gehad, vertelt De Friese Koe-rier. Zij zullen zich niet laten beetnemen door misleidende advertenties van paragnosten en helderzienden.

Deze wijsheid werd hun bijgebracht door de heren J. van Urk (Urkas), en inspecteur J. W. Gosker, die bekend is van de tv als inleider van Veilig Verkeer.

De heer Gosker hield een verhandeling over para-psychologie en telepatie. Daarna gaf de heer Van Urk een voorbeeld van zijn kunnen op dat gebied. En die waren vele. Hij liet sterke staaltjes zien van gedachtenlezen en helderziendheid. De aanwezigen waren sprakeloos.

Het was dan ook wel een ontgoocheling toen de heer Gosker vertelde dat het allemaal „nep” en „boerenbedrog” was en dat het optreden van de beide heren alleen maar bedoeld was als waarschuwing tegen degenen die zich tot een consult bij een paragnost laten verleiden.

Helderzienden zijn er niet, zei de heer Gosker, en de praktijk heeft bewezen dat door de consulten huwelijken zijn vernield en chantage vaak het gevolg er van is.

Maar behalve prof. Tenhaeff heeft ons nieuwe bestuurslid nog een andere tegenstander: Klaas Dijkstra uit Hilversum, die kans zag het dagblad De Gooi- en Eemlander te vergasten op het volgende ingezonden stuk:

„Politie-inspecteur Gosker schijnt alles op alles te zetten om met geraffineerde goocheltrucs niet alleen laag- maar ook hoogbegaafden min of meer te imiteren, als „bedriegers” te „ontmaskeren” en zo aan de kaak te stellen tot vermaak van volle zalen op sensatie belust publiek. Hij schijnt er zich echter niet van bewust te zijn dat hij een gevaarlijk spel speelt tegen hogere machten onder invloed waarvan supranormaal begaafden staan. Het komt me voor dat hij in de eerste plaats zichzelf begoochelt en eens voor een ontstellende ontgoocheling komt te staan.”

Politie doet inval bij Vacupan

EEN DERTIGTAL KLANTEN van Vacupan, de tandheelkundige inrichting aan de Claes de Vrieselaan in Rotterdam, zagen onlangs op een ochtend rond tien uur hoe de politie het volledige instrumentarium van het bedrijf naar buiten droeg. Opnieuw had de politie bij het bedrijf, dat in één dag tanden en kiezen trekt en een kunstgebit plaatst, een inval gedaan.

Door de jaren heen sinds 1956, hebben de beheerders van het Rotterdamse instituut (gelieerd met Evipan, een soortgelijke inrichting) moeilijkheden met de Justitie gehad. Verschillende malen werden zij veroordeeld op grond van artikel 436 van het Wetboek van Strafrecht, het „uitoefenen van een beroep, waarvoor de wet een toelating vereist“.

De patiënten, die zich bij de inval in de wachtkamer bevonden, werden naar huis gestuurd, terwijl de instrumenten en zelfs de stoelen uit het pand werden gehaald. Zij kregen echter de boodschap dat zij des middags tegen half drie terug konden komen. De behandeling zou dan worden voortgezet.

Een loze bewering was dit niet zonder meer: zouden de beheerders van het bedrijf een erkende tandarts vinden, die ter dekking van de zaken aan de Claes de Vrieselaan aanwezig zou willen zijn, dan kon de praktijk worden voortgezet.

Tegen de 24-jarige tandtechniker J. C. T. is proces-verbaal opgemaakt. Hij was op het ogenblik dat de politie het pand aan de Claes de Vrieselaan betrad bezig met het nemen van kaakafdrukken, waarvoor hij niet de bij de wet vereiste vergunning bezit.

De politie ontmoette nogal wat verontwaardiging bij de in de wachtkamer zittende patiënten. Daarbij waren mensen uit Den Haag, Amsterdam, Groningen en verschillende andere plaatsen. Voor enkele van hen was het bezoek aan Vacupan een dringende zaak: zij hadden, vertelt het Vrije Volk, last van hevige kiespijn.

Wereldberoemd..

Een aantal bewoners van de Willem de Zwijgerstraat en de Koningslaan in Utrecht heeft bezwaarschriften ingediend tegen het plan van B. en W. om de gronden, die tussen de rijksweg 22 en de Adriaan van Ostadelaan liggen, tot openbare weg te bestemmen. De paragnost Gerard Croiset is een van hen.

Hij wijst er in zijn bezwaarschrift op dat de Willem de Zwijgerstraat mede door zijn werk wereldberoemd is geworden. In een documentaire van de Amerikaanse televisie was dit stukje Utrecht uitgebreid te zien. De herenhuizen worden ook beschreven in boeken over Croiset.

De zichzelf psychoscopische diagnost noemende Gerard Croiset schrijft B. en W. tenslotte, dat „gezien zijn internationale samenwerking met politie, wetenschap en andere instanties“ zijn adres niet weg is te denken.

RECLAME GEGISPT

DE TE AMSTERDAM gevestigde commissie tot handhaving van de Nederlandse code voor het reclamewezen heeft na behandeling van de betreffende zaak geconstateerd dat een honinghandel in Den Haag door het verspreiden van een folder in september 1965 de bepaling van de Nederlandse code voor het reclamewezen heeft overschreden. In deze folder werd aan de zg. Prosana-honing een geneeskrachtige werking toegeschreven.

De commissie heeft besloten tot openbaarmaking van deze conclusie omdat zij overtuigd is van de noodzaak dat in reclame-uitingen de belangen van de volksgezondheid worden gerespecteerd en dat bij het publiek geen valse verwachtingen worden gewekt.

HOMOEOPATHIE

HET ONDERWERP „GOEDE en gevaarlijke methoden in de geneeskunde“ zal onder auspiciën van de medische faculteitsvereniging te Groningen op een aantal lezingen worden behandeld. Tijdens de te Utrecht gehouden ledenvergadering van de Vereniging tegen de Kwakzalverij deed de voorzitter, de heer A. P. N. de Groot hiervan mededeling. Het had hem getroffen, dat in de najaarsserie de heer A. van 't Riet, homeopaat, zal optreden met het onderwerp „Waarom een patiënt homeopatisch benaderen? Het homeopatisch benaderen van een patiënt is in feite niet-wetenschappelijk benaderen van de patiënt, stelde de voorzitter van onze vereniging vast. „Ik zou wel eens een homeopatisch arts een appendicitis met D 12 zien genezen!“. En verder: „De homeopatische huisarts is medisch-ethisch al niet zoals het hoort“. De heer A. van 't Riet is privaat-docent aan de Vrije Universiteit te Amsterdam; hij is als arts in Den Haag gevestigd.

Voor dezelfde medische faculteitsvereniging zal op 2 februari optreden de heer Gerard Croiset, magnetiseur te Utrecht. Hij zal spreken over „De invloed van mijn paragnostisch vermogen op mijn taak als genezer“. De lezingenreeks wordt gehouden ter bevordering van het „gezond medisch denken“. In de serie zal ook nog een zeer bekend arts optreden, die indertijd het probleem van de paranormalen heeft behandeld in Medisch Contact, namelijk dr. H. Festen. Hij zal spreken over „De kwakzalver en het geweten van de arts“.

Herhaaldelijk heeft ons Maandblad reeds gewezen op de reclamemethoden van de betreffende honinghandel, die ook nog stuifmeel en z.g. Koninginnegelei (Royal Jelly) aanpreeft. In het nummer van februari 1966 schreef prof dr. C. den Hartog voor ons naar aanleiding hiervan een artikel „Stuifmeel als voedingsmiddel“. Stuifmeel is noch geneesmiddel, noch voedingsmiddel“, concludeerde prof. Den Hartog (red. Maandblad).

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen te Haarlem, Secrétaire; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buiters, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50 voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.